

stærkt pres. Vores madvaner er det, vores mode, vores stil, teater, film, fjernsyn og vores arkitektur som sagt. Men det er ikke den islamiske kultur, der påvirker os her; det er ikke mindst den amerikanske medie- og underholdningsindustri, den amerikanske kulturimperialisme, fast food-kulturen, der påvirker den danske måde at leve og tænke på.

Hele IT-sproget er blevet engelsk, selv dér, hvor vi har gode danske ord – oven i købet gode danske, smukke ord – at bruge, skifter vi dem ud med engelsk og amerikansk. Et af de smukkeste danske ord: farvel – ordet, vi bruger, når vi skal ønske hinanden, at vi må fare vel – bliver nu til bye-bye.

Den påvirkning er væsentlig kraftigere og meget mere interessant, men det kommer af globaliseringen. Alle lande bytter varer, kunst, kultur. Vi lærer hinandens sprog, vi kommer tættere og tættere på hinanden. Det er det gode, og det er det spændende, og det er, når det kommer til stykket, grundlaget for en fredelig sameksistens.

Vi er nogle her i huset, der er så danske, at vi gerne vil passe godt på det, der er dansk kultur: på vores sprog, vores historie, vores kunst. Hvordan gør vi så det bedst? Ja, når det gælder den danske litteratur, har det faktisk vist sig, at de danske folkebiblioteker er helt gode til den opgave. Når det drejer sig om sproget, så er teatret, den danske skueplads, public service-stationerne på radio og tv gode til det. Den danske historie har de danske museer faktisk vist sig at være fremragende til at passe på og formidle.

Her i Folketinget er der glædeligvis et meget stort flertal, som har set denne sammenhæng, sammenhængen i en stærk og solid indsats på kulturlivets område. Når dansk kulturliv står så stærkt, som det gør, er det ikke mindst, fordi der er denne sammenhæng, og fordi der er en stærk offentlig indsats på kulturområdet.

Men der er et enkelt parti, der taler meget om det at være dansk, som sætter dannebrogssflag op hvor som helst, og som taler meget om frytten for alt fremmed. Men det er mærkeligt nok det samme parti, som hele tiden taler om, at vi skal nedsætte støtten til de institutioner, som gør noget for at passe på dansk kultur, på dansk sprog, på dansk kunst.

Der er ikke sammenhæng i tingene. Jeg havde heller ikke ventet det, men der er ikke sammenhæng. Hvis man mener noget alvorligt med

det danske, må man også stå vagt om disse institutioner og om det arbejde, der gøres for at passe på det danske.

Vi her i landet har nogle grundlæggende værdier, som det drejer sig om at holde fast i. Det er ligestillingen mellem kønnene. Det er retten til frit at kunne vælge sin partner. Det er rettigheder og pligter, der må følges ad. Vi er imod vold, også den, der kan foregå i familier.

Sådan nogle grundholdninger i det danske samfund er det, der giver sammenhængskraft, og det er også det, der giver os evne til at være brobyggere, også kulturelle brobyggere. Det er også det, der gør, at vi ikke er bange for at møde andre mennesker, andre kulturer. Disse værdier må alle, der lever i det danske samfund, acceptere.

Der er allerede nu sagt flere kloge ting om det fremsatte forslag til vedtagelse. Jeg kan helt tilslutte mig de bemærkninger, der allerede er fremsat, og vi kan ikke tilslutte os forslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

I modsætning til kulturministeren, som takkede for denne debat og anledningen til at sige nogle ting, så siger Socialdemokratiets ordfører altså det modsatte og takker ikke for denne debat; den er helt unødvendig, og der er ikke nogen problemer. Og så taler ordføreren om kultur, hovedsagelig i den snævre forstand, og dér tror jeg ikke jeg er så langt fra at være enig med hr. Søren Hansen.

Men kultur og kulturel udvikling er også bredere, det er hele den måde, som vi lever på, og dér er der vel nok et problem. Så lad os da alligevel få kendsgerningerne på bordet, lad os få de tal præciseret, som Danmarks Statistik kom med i deres prognose fra december 1998, altså for kun godt et år siden: I øjeblikket, altså i år 2000, er 206.000 mennesker eller 3,8 pct. af befolkningen indvandrere eller efterkommere efter indvandrere fra den tredje verden, fra mindre udviklede lande. Det er ikke meget. Men under en række ikke urealistiske forudsætninger er der om 20 år 471.000 mennesker eller 8,5 pct. af den danske befolkning fra mindre udviklede lande i Danmark, og de er næppe jævnt fordelt over Danmark.

Jeg vil spørge den socialdemokratiske ordfører, om han ikke alligevel selv ser en eller anden form for problem, når man taler om kultur i bred forstand.